

Ög 103. Kaga kyrka.

Pl. 63.

Litteratur: N1945. Anton Ridderstad, *Östergötlands historia I* (1914), s. 88; Erik Brate, *Östergötlands runinskrifter (i: Meddelanden från Östergötlands fornminnesförening 1907)*, s. 34; B. Cnattingius, *Järnålder i: Linköpings historia I* (1946), s. 43 f.

Äldre avbildningar: Brate, Foto 1907 (ATA).

Runstenen sitter inmurad nere vid marken i vapenhusets östra yttervägg, där den upptäcktes år 1907. Blocket är grovt kristalliniskt och svårt vittrat. Ramlinjen ytterst står kraftigt huggen, delvis äro även slingans linjer tämligen urskiljbara, men runorna äro överhuvudtaget mycket svåra att se, särskilt är det vanskligt att i detalj följa bistavarnas lopp. Att ha givit en första läsning av denna ytterligt söndervittrade stens text är Brates förtjänst — man ville kalla den beundransvärd. Jag har efter ett ingående sysslade med inskriften endast kunnat bekräfta riktigheten av Brates läsning. Endast på en punkt har jag trots all nedlagd möda icke varit i stånd att upptäcka spåren av en runa, med vilken Brate försiktigt räknar såsom blott »någorlunda tydlig», och det gäller 32 **a** i **lipbufa**. Vad som talar för att en runa funnits här, är skiljetecknets placering. Å andra sidan kan invändas, att utrymmet för en **a**-runa blir väl knappt. Där ett väntat **a**:s hst skulle ha gått, finns mitt i radhöjden en upphöjd kristall utan spår av huggning. En läsning **lipbuf** bör kanske därför godtagas som ett alternativ till Brates tveksamt framförda **lipbufa**. Härmed skulle följa, att man redan i runsvenskt språk finge räkna med det hittills blott från äldre nusvenska kända *bof* — i fsv. och fvn. synes eljest avledningen fsv. *bofi* ha varit ensamrådande (jfr t.ex. Ög 113).⁸

Inskrift:⁹

tufi raisti : stain : pinsi · iftir : lipbuf- : fapur · sin ·
5 10 15 20 25 30 35 40

»Tove reste denna sten efter Lid-Bov(e), sin fader.»

Plansch 63b. Ög 103. Kaga kyrka. Foto Nordén 1945. [Vid planschen står: »Frigöres!» Jansson skriver 1947: Delvis retusch. Får ej friläggas.]

⁸ För texten här återgiven i mindre stilsort har Wessén i marginalen skrivit ett frågetecken.

⁹ Jansson skriver i PM 1947: 31 f är felaktigt imålat, se min kritik. R[uninskr] och ö[vers]. utgå.

Detta dokument ingår i en digital utgåva av Arthur Nordéns supplement till Erik Brates Östergötlands runinskrifter. Manuset avslutades 1947 och var tänkt att tryckas 1948. Utgåvan publiceras fritt tillgänglig på Internet.

Texten innehåller inte nyare litteraturreferenser än 1947 och tar ingen hänsyn till modern runforskning och måste därför användas med reservationer. Utgåvan är ännu preliminär och kan komma att revideras. Hittar du felaktigheter är du välkommen att meddela dessa till utgivaren på nedanstående e-postadress.

Utgivare: Jan Owe

Kontakt: runor@gamlebo.se

Senast ändrad 2020-05-23